

Metsän tutkiminen

Lähde: (Metsä ystävämme. s. 11, 30- 31. Arponen 1996.; Metsävaellus. Virikeaineisto peruskouluun ja lukioon. s. 59.)

Metsän tutkiminen voidaan suorittaa pari-, ryhmä- tai yksilötyönä. Pari- ja ryhmätyössä säästyy aikaa. Menetelmänä käytetään tutkimusruutua.

Mitä tarvitaan:

- pallo tai joku muu luonnosta erottuva esine
- narua ja neljä keppiä
- kirjallisuutta lajituntemukseen
- mittanauha
- kompassi
- pieniä muovipusseja
- muistiinpanovälineet

Miten tehdään:

1. Metsässä valitaan ensin sattumavaraisesti tutkimusruudun paikka. Toinen parista (tai yksi ryhmän jäsenistä) sulkee silmät (toinen kavereista voi pyörittää häntä vielä pari kertaa ympäri) ja heittää pallon olan yli. Sen jälkeen pallo etsitään ja sen osoittama paikka on tutkimusruudun keskipiste. Pallon ympärille rajataan narun ja keppien avulla 1m x 1m alue.
2. Kerholaiset tutkivat oman ruutunsa kasvi- ja eläinlajistoa. Ruudusta voi määrittää esimerkiksi kasvillisuus kerrokset:
  1. Puukerros (10m ja korkeammat kasvit)
  2. Pensaskerros (2-10m korkuiset kasvit)
  3. Kenttäkerros (10cm – 2 m korkuiset kasvit)
  4. Pohjakerros (alle 10 cm korkuiset kasvit, sienet ja jäkälät)

Ruudusta voi määrittää myös lajistoa sekä eri lajien runsautta. Kasvien osia ja pieniä eläimiä voidaan tutkia myös luupeilla tai suurennuslaseilla. Joitakin eliönäytteitä voi ottaa mukaan luokkaan tutkittavaksi. Eri ruutujen tuloksia verrataan keskenään.

Kasveilla värjääminen

Kasveilla värjäämistä voi kokeilla hienojakoisen hiekkapaperin avulla. Hiekkapaperiin hierotaan eri kasveja ja niistä voidaan tehdä väritaideteos.

Puun haastattelu

Ennen haastattelua kerholaiset valitsevat jonkun puulajin ja tutustuvat siihen: missä se kasvaa, millainen on sen ulkonäkö, miten sitä käytetään jne. Sen jälkeen kerholaiset ovat vuorotelleen muiden kerholaisten haastateltavina. Haastateltavalta voidaan kysyä minkä niminen se on, kuinka vanha se on, onko sillä lehtiä tai neulasia, mitä eliöitä sen päällä asuu, miten se leviää uusille kasvupaikoille, mitä siitä voidaan tehdä, mitä se haluaa, että siitä tehdään jne. Kerholaiset voivat myös kuvitella tarinan, jonka he voivat kirjoittaa vaikka runon muotoon.

Ennen kuin kerhokerta metsässä päättyy, voidaan hiljentyä viideksi - kymmeneksi minuutiksi tarkkailemaan ympäristöä. Kerholaiset voivat kuunnella metsän ääniä silmät suljettuna tai tarkkailla metsäneläinten liikkeitä. Lopuksi voidaan keskustella havainnoista.

Lopuksi on alue siivottava ja jätettävä hyvään kuntoon.